

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Miasta P. – (...)

przeciwko P. A.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 6 czerwca 2014 roku

sygn. akt IC 732/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości, w ten sposób, iż powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 30 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

/-/ B. Łagodzińska

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 11 grudnia 2012r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Miasto P. – (...)domagał się zasądzenia od pozwanego P. A. kwoty 171,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 162 zł od dnia 29 grudnia 2011r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 7 marca 2013r. sygn. akt VI Nc-e (...) Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego (...)w L. uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Od nakazu pozwany P. A. wniósł sprzeciw, w którym domagał się oddalenia powództwa, podnosząc, iż w dniu 12 marca 2012r. wniósł reklamację od nałożonej na niego opłaty dodatkowej, a wobec braku odpowiedzi na w/w reklamację, uznał, iż została ona uwzględniona.

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2013r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego (...) w L., stwierdzając skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę w/w nakazu zapłaty w całości przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, jako podstawę wskazując art. 505^{((36))} § 1 kpc.

Nakazem z dnia 12 sierpnia 2013r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Pozwany P. A. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2014r. Sąd uchylił nakaz zapłaty Referendarza Sądowego z dnia 12 sierpnia 2013r. sygn. akt I Nc (...).

Wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 162 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2011 roku, w punkcie 2. w pozostałym zakresie powództwo oddalił, w punkcie 3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wniósł pozwany, zarzucając orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania poprzez pominięcie przez Sąd zgłaszanych przez pozwanego wniosków dowodowych i tym samym błędne ustalenie stanu faktycznego. P. A. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części dotyczącej zasądzenia kwoty 162 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz w części orzekającej o kosztach procesu poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 162 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż trafnie zarzuca apelujący, iż w rozpoznawanej sprawie Sąd pierwszej instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, iż pismem z dnia 2 kwietnia 2012 r. powód udzielił pozwanemu odpowiedzi na złożoną przez niego reklamację, w której wskazał, że brak jest podstaw do anulowania nałożonej opłaty dodatkowej i wniósł o niezwłoczne uregulowanie należności wynikającej z nałożonej opłaty dodatkowej.

Wskazać trzeba, że gdy idzie o sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, to zachodzi ona, gdy powstaje dysharmonia pomiędzy materiałem zgromadzonym w sprawie a konkluzją do jakiej dochodzi sąd na jego podstawie. O sprzeczności w tym znaczeniu można mówić jedynie wówczas, gdy z treści dowodu wynika co innego niż przyjął sąd, gdy pewnego dowodu nie uwzględniono przy ocenie, gdy Sąd przyjął pewne fakty za ustalone mimo, że nie zostały one w ogóle lub niedostatecznie potwierdzone, bądź gdy Sąd uznał pewne fakty za nieudowodnione mimo, że były ku temu podstawy, a także gdy ocena materiału dowodowego koliduje z zasadami doświadczenia życiowego lub regułami logicznego rozumowania.

Wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego materiał dowodowy zgromadzony w rozpoznawanej sprawie nie pozwala przyjąć, aby powód wysłał pismo z dnia 2 kwietnia 2012r., stanowiące odpowiedź na złożoną reklamację, do pozwanego. Nie może bowiem umknąć z pola widzenia, że powód nie przedłożył do akt sprawy ani dowodu nadania, ani dowodu odbioru przedmiotowego pisma. Idąc dalej należy wskazać, że pozwany już w sprzeciwie od nakazu zapłaty podniósł, że nigdy nie otrzymał odpowiedzi od powoda na złożoną reklamację. Oczywistym przy tym pozostaje, że postępowanie uproszczone cechuje się pewnymi odrębnościami, w porównaniu z postępowaniem zwykłym. Odrębności te mają służyć przyspieszeniu i usprawnieniu procesu. W niniejszym postępowaniu obowiązywały strony zasady prekluzji twierdzeń, zarzutów i dowodów. Skoro pozwany w sprzeciwie podniósł, że powód nigdy nie odpowiedział na złożoną przez niego reklamację, to powód wraz ze złożonym w dniu 22 maja 2014 r. do Sądu Rejonowego piśmie, powinien wykazać dołączając odpowiednie dokumenty, że pismo z dnia 2 kwietnia 2012 r. zostało wysłane do pozwanego. Uszło uwagi Sądu Rejonowego, że powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie sprostą powyższemu obowiązkowi i nie wykazał okoliczności, która miała kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zgodnie z dyspozycją przewidzianą w § 10 rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie ustalania stanu przesyłek oraz postępowania reklamacyjnego (Dz. U. z dnia 7 marca 2006 r.), nieudzielenie przez przewoźnika odpowiedzi na reklamację w wymaganym terminie skutkuje uwzględnieniem

reklamacji. W myśl §6 ust. powyższego rozporządzenia odpowiedź na reklamację powinna być udzielona niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia przyjęcia reklamacji przez przewoźnika. W związku z tym, jeżeli przewoźnik pomimo wystosowania do niego pisma reklamacyjnego nie udzielił żadnej odpowiedzi w przepisany terminie istnieje domniemanie z mocy prawa, że uwzględnił reklamację. Droga reklamacji została wyczerpana.

Przenosząc powyższe uregulowania prawne oraz ich wykładnię na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, iż materiał dowodowy zgromadzony w rozpoznawanej sprawie pozwala przyjąć, że powód uwzględnił reklamację pozwanego (wobec braku skutecznego doręczenia pozwanemu pisma z dnia 2 kwietnia 2012 roku), a zatem powództwo dochodzone w kontrolowanej sprawie powinno zostać oddalone jako bezzasadne.

Sąd odwoławczy na podstawie art. 386§1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 108§1 k.p.c. oraz art. 98§1 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, na którą złożyła się opłata od apelacji.

/-/ B. Łagodzińska